

Sygn. akt VIII **Pa 39/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.)
Sędziowie:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2018r. w G.

sprawy z powództwa G. W. (W.)

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B. - następcy prawnemu (...) Spółki Akcyjnej w K.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 19 października 2017 r. **sygn. akt** VI P 602/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 337,50 zł (trzysta trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek (-) SSO Małgorzata Andrzejewska (spr.) (-) SSR del. Magdalena Kimel

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Transkrypcja uzasadnienia ogłoszonego

w dniu 13.09.2018 r. w sprawie VIII Pa 39/18

w zakresie znaczników czasowych 00:05:09 - 00:14:34.

	<u>X</u>									
	(...)									
	(...)									
	(...)									
	(...)									
	(...)									

* * * * * początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:01.288]

UZASADNIENIE WYROKU

Uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w G. w sprawie VIII Pa 39/18. Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 października 2017 roku Sąd Rejonowy w G. zasądził od strony pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej, która występowała, jako następca prawny (...) Spółki Akcyjnej w K. wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych w kwocie 48.060,64 złotych wraz

z ustawowymi odsetkami. Wynagrodzenie zostało zasądzenie za okres od 1 maja 2012 roku do 30 kwietnia 2015 roku. Ponad zasądzoną kwotę Sąd Rejonowy oddalił powództwo. Strona pozwana została obciążona kosztami zastępstwa procesowego oraz została obciążona strona pozwana obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych, opłaty oraz wydatków.

Apelację od tego wyroku złożyła pozwana, zaskarżając orzeczenie ponad kwotę 45.106,42 złotych to jest w punkcie 1 wyroku oraz w punktach 3, 4 i 5 orzeczenia.

Strona powodowa w odpowiedzi na apelację wniosła o oddalenie apelacji strony pozwanej. Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia odnośnie stanu faktycznego, przeprowadził niezbędne postępowanie dowodowe, a następnie w prawidłowy sposób zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego dokonał oceny z zebranych dowodów i wyciągnął właściwe wnioski, które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku. W konsekwencji Sąd Okręgowy oceniając, jako prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne dokonane przez Sąd I instancji uznał je za własne, co oznacza, iż zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku Sądu Odwoławczego. Tutaj należy powołać się na stanowisko w tym zakresie wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 listopada 1998 roku sygnatura I PKN 339/98. W ocenie Sądu II instancji dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodów odpowiada wymogom kodeksu postępowania cywilnego, nie doszło do naruszenia artykułu 233 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego. Zdaniem Sądu Okręgowego podniesiony w apelacji strony pozwanej zarzuty, nie zasługują na uwzględnienie. Prawidłowo Sąd Rejonowy zasądził na rzecz powoda kwotę 48.060,64 złotych tytułem wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych za sporny okres. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, że powód faktycznie wykonywał pracę w godzinach nadliczbowych. Prawidłowe są w tym zakresie ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy. Nabył więc powód uprawnienie do otrzymania wynagrodzenia na podstawie artykułu 155 (1) paragraf 1 kodeksu pracy. Z materiału dowodowego wynika, że powód przychodził wcześniej do pracy i pozostawał w pracy

po godzinach, przed przyjściem do pracy powód, po przyjściu do pracy powód pozostawał w dyspozycji pracodawcy i czynności, które w tym czasie wykonywał były ściśle związane z jego pracą, z jego zakresem obowiązków nałożonym przez pracodawcę. Gdyby powód stawał się do pracy równocześnie z formalnym rozpoczęciem zmiany, nie byłby w stanie zrealizować w prawidłowy sposób swoich obowiązków pracowniczych. Zwrócić też należy uwagę, że do czasu pracy pracownika, trzeba wliczać nie tylko czynności polegające na wykonywaniu pracy w ścisłym tego słowa znaczeniu, lecz także czynności, które pracownik musi wykonać, aby pracę zarówno rozpocząć jak i ją zakończyć.

Wykonywanie wymienionych czynności, które Sąd Rejonowy bardzo szczegółowo ustalił, zajmowało powodowi około półtorej godziny dziennie, powinny te czynności się odbywać w ustalonym czasie pracy i mieścić się w ustalonych godzinach pracy. Tutaj należy podkreślić, że pozwana nie wykazała w trakcie postępowania, aby powód w tym czasie, a było niewątpliwe, że przebywał na terenie zakładu pracy wykonywał inne czynności niż ustalone przez Sąd Rejonowy. Zatem na podstawie ustaleń stanu faktycznego prawidłowo Sąd I instancji przyjął normę czasu pracy wynoszącą 7,5 godziny na dobę i 37,5 godzin tygodniowo. Stanowisko pracy, które zajmował powód było stanowiskiem pracy zaliczanym do stanowisk pracy pod ziemią i zgodnie z aktami prawnymi o charakterze zakładowym, obowiązującymi u poprzednika prawnego strony pozwanej czas pracy

na takim stanowisku został stosownie do treści artykułu 145 kodeksu pracy skrócony poprzez obniżenie ogólnych norm czasu pracy. Nie zmienia tego faktu, iż część obowiązków służbowych powód wykonywał na powierzchni. Powołane przepisy zakładowe regulujące czas pracy pracowników, stanowią o pracownikach zatrudnionych pod ziemią a nie wykonujących wyłącznie pracę pod ziemią. Nie można się też zgodzić ze stroną pozwaną, że wypłata powodowi wynagrodzenia jak za 8 godzin uzasadniała naliczenie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych dopiero powyżej

8 godziny pracy. Pozwana miała obowiązek wypłacać powodowi wynagrodzenie jak za 8 godzin pracy, bowiem powód pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, a norma dobową 7,5 godzin dotyczyła czasu pracy i nie mogła obniżać wynagrodzenia powoda. Skrócenie czasu pracy powoda wynikało z zatrudnienia w warunkach szczególnie nieuciążliwych i szkodliwych. Wskazać tutaj należy, że celem obliczenia stawki godzinowej normalnego wynagrodzenia oraz dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych, należy przyjąć, że dobową normą czasu pracy wynosiła 7,5 godziny

i zastosować paragraf 4 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 29 maja 1996 roku w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia oraz innych należności przewidzianych w kodeksie pracy tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2017 roku pozycja 927. Prawidłowo Sąd I instancji orzekł o należnych powodowi odsetkach na podstawie artykułu 481 paragraf 1 kodeksu cywilnego w związku z artykułem 300 kodeksu pracy, wynagrodzenie za pracę, w tym wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych jest wymagalne w terminie określone w artykule 85 kodeksu pracy, a zatem słusznie Sąd Rejonowy uznał, że od dnia następnego po ustalonej dacie wypłaty wynagrodzenia, czyli od 11 następnego miesiąca za dany miesiąc pracodawca opóźniał się w wypłacie wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

Mając powyższe na uwadze na mocy artykułu 385 kodeksu postępowania cywilnego oddalono apelację strony pozwanej, jako bezzasadną. O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na mocy artykułu 98 kodeksu postępowania cywilnego oraz paragrafu 2 punktu 2 w związku z paragrafem 9 ustęp 1 punkt 2 i paragrafem 10 ustęp 1 punkt

1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2000... przepraszam Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie Dziennik Ustaw z 2015 roku pozycja tysiąc osiem...

[**K. tekstu** 00:09:24.070]

Przepisywanie.pl SERWER - Automatyzacja Przepisywania Nagrań

Zatwierdzono transkrypcję dnia 2.10.2018 r.